

Var gigten ikke kommet, havde Otto Vestergaard i Helberskov stadig kørt rundt med en traktor fra sin fars maskinstation. Nu er han blevet smykkefabrikant, og selv om hele virksomheden ikke fylder mere end to loftsværelser i gardens stuehus, har han alligevel en omsætning paa 1000 kr. om ugen.

— Jeg har altid kunnet lide at sysle med lidt husflid, siger den 27-aarige Otto Vestergaard, men indtil for et par aar siden var det kun en hobby. Saa blev jeg syg af altid at sidde paa en traktor i al slags vejr - til sidst kunne jeg slet ikke gaa - men en dag læste jeg, i øvrigt i Aalborg Stiftstidende, om en ung styrmand, der var gaaet i land og ernærede sig ved at lave smykker af kokosskaller. Naar han kan, saa kan jeg vel ogsaa, tænkte jeg, og det var begyndelsen til det hele.

FAST MEDHJÆLPER

Loftet er fyldt med eksotiske raamaterialer, der efterhaanden forvandles til fine smykker. Et par vældige afrikanske bøffelhorn dominerer i en bunke, hvor man ogsaa kan finde elegante, snoede antilopehorn, kaskelottænder, hjortetakker og gemene kohorn. Det glitrer i perlemuslinger, abeloneskaller og irismuslingeskaller. Perlebambus, ibenholt og palisander ligger i en stabel for sig.

Da huset var fyldt med alle slags smykker, bestemte Otto Vestergaard, at nu ville han prøve at faa noget solgt. Han bragte en kassefuld til en forretning i Aalborg, men indehaveren var ikke meget for at købe. Han indvilgede dog i at have det liggende og afregne efterhaanden, hvis nogen skulle finde paa at købe. Der gik kun et par uger, saa var det hele solgt, og Vestergaard maatte af sted med flere varer.

Sidst paa vinteren i aar blev der saa meget at gøre, at den unge fabrikant maatte se sig om efter hjælp, og Sv. Andersen, der indtil da havde været arbejdsmand, blev erfgageret. Endnu et par mennesker er tilknyttet

Smykkefabrikantens medhjælper Sv. Andersen fremviser et stort og flot bøffelhorn. Paa bordet ligger desuden et par kaskelottænder, et antilopehorn, en perlemusling og en hjortetak.

den lille virksomhed, men ikke med heldagsløb. En dame, der i forvejen rejste med en anden vare, tager sig af salget i Jylland og paa Fyn - de københavnske kunder betjener Otto Vestergaard personligt - og en ældre herre i Helberskov skærer de fleste smykker ud med løvsav i sit hjem.

MANGE OVERRASKELSER

— Hvad er mest moderne paa smykkefronten?

— Saa absolut perlemorsmykker og smykker af kaskelottand. I øvrigt faar man mange overraskelser i denne branche. Man laver en model, som man synes maa være en 100 pct. succes - og saa er den nærmest usælgelig. En anden model, som man selv synes ikke er noget særligt, gaar som varmt brød.

Bøffelhornssmykker bruges ogsaa meget for tiden, men de skal være lavet af det inderste af hornet, der har baade lyse og mørke aarer. Det yderste, som er helt mørkt, vil ingen have. Vi prøver at sælge det i form af proptrækkeskafter. Nu skal vi se, hvordan det gaar med smykker af hvalbarder. Jeg har lige faaet en hjem. Det siges at blive vældig pønt, naar det er poleret.

— Tegner De selv modellerne?

— Ja, alt, hvad vi laver i ibenholt, bliver tegnet, men mange af de andre ting bliver til i haanden. Man maa rette sig efter materialets naturlige form og farve. Abstrakte natursmykker kan ikke laves som tinsoldater. Knapper derimod skal tegnes. Dem har vi lavet 10.000 af i det sidste aar.

ORKIS-NAALE TIL USA

Et stort danmarkskort i Otto Vestergaards lille kontor fortæller om, hvor smykkerne bliver solgt. De store byer er spækket med knapnaale - en for hver kunde. Men ogsaa udlandet er ved at komme ind i billedet.

Vestergaard har netop sendt en prøveordre til USA gennem et firma i Esbjerg, men han har ikke saa meget tiltro til, at det skal blive til noget virkelig stort. Den pris, han skal have, bliver femdoblet, inden smykkerne sælges i USA, og han mener, det bliver for dyrt selv for amerikanerne.

Noget, som derimod lover godt, er en henvendelse, Otto Vestergaard netop har faaet fra en amerikansk redaktør af et stort haandarbejdstidsskrift. Hun havde set hans katalog med smykker og spørger, om han ikke i stedet for kan levere orkis-naale af samme materialer. Vestergaard vidste ikke, hvad en orkis-naal var, men hans mor fandt en frem, og nu er han i fuld gang med at kopiere den.

— Gaar alle pigerne i Helberskov med Vestergaard-smykker?

— Det er saa meget sagt, men der kommer mange, der skal købe gaver, og en del turister finder da ogsaa vej.

— Saa skal De vel snart til at flytte og udvide?

— Naa, tøv lidt. Det her er jo et noget usikkert erhverv. Man er helt i kløerne paa moden. Min største bekymring er ikke pladsen, men den tid, som korrespondance og den slags kræver. Jeg har endog maattet anskaffe en skrivemaskine, saa brevene kan komme standsmæssigt af sted.

erna.

Otto Vestergaard overvejer, hvordan materialets naturlige linier kan udnyttes smukkest.

Landmandssøn fra Helberskov smykkefabrikant i stor stil

Fra virksomheden hjemme paa faderens loft er netop sendt en prøvekolektion til et firma i Amerika